

Sygn. akt: III U 48/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2014 r. w O.

sprawy z odwołania A. G.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do emerytury rolniczej

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 04.12.2013r. **znak** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. G. prawo do emerytury rolniczej począwszy od dnia 07.11.2013r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04.12.2013r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił A. G. prawa do emerytury rolniczej.

A. G. wniósł odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Stwierdził, że od 20 lat jest w nieformalnej separacji z żoną, która jest właścicielką gospodarstwa rolnego, a od dnia 14.10.2003r. mają zniśconą ustawową wspólność majątkową wyrokiem Sądu Rejonowego w Pułtusku w sprawie III RC 224/03. Stwierdził, że nie utrzymuje z żoną żadnych kontaktów i zamieszkują oddzielnie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że A. G. nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, gdyż jego żona J. G. jest właścicielką gospodarstwa rolnego o pow.4,34 ha i z tego tytułu podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. i J. G. pobrali się dnia 8 sierpnia 1981r. Zamieszkali na obszarze gospodarstwa rolnego należącego do majątku odrębnego J. G. położonego w G.. Po około 10 latach A. G. wyprowadził się od żony. Zamieszkał we własnym gospodarstwie w S. oddalonym od G. o około 15-20 km. Wyrokiem z dnia 14.10.2003r. Sąd Rejonowy w Pułtusku w sprawie IIIRC 224/03 zniósł ustawową wspólność majątkową pomiędzy małżonkami G..

A. i J. G. nie sformalizowali swej separacji ani poprzez uzyskanie orzeczenia o separacji lub o rozwodzie, jednak mieszkają od około 20 lat oddzielnie, nie utrzymują ze sobą kontaktów, a tym bardziej nie pomagają sobie w pracach na własnych gospodarstwach rolnych.

A. G. dnia (...) ukończył 60 lat, a dnia 15.11.2013r. złożył wniosek o emeryturę rolniczą. Następnie dnia 07.11.2013r. zawarł z W. B. na 10 lat umowę dzierżawy na należące do niego gospodarstwo rolne.

Zaskarżoną decyzją z dnia 04.12.2013r. Prezes KRUS odmówił mu prawa do emerytury rolniczej, gdyż uznał, że skoro żona A. G. jest właścicielką gospodarstwa rolnego, to A. G. nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

zeznania świadków: M. B.(k.25) i K. S.(k.25) oraz zeznania odwołującego A. G. złożone w charakterze strony (k.25), dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w Pułtusku IIIRC 224/03 (k.2-3,17-18, 22-23 i 24) oraz w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach rentowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z **art.19 ust.2** ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1403 ze zm.) - emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)osiągnął wiek 60 lat, jeśli jest mężczyzną;
- 2)podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat;
- 3)zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

W niniejszej sprawie spór dotyczył jedynie kwestii, czy A. G. zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że A. G. od chwili zawarcia z dniem 07.11.2013r. umowy dzierżawy z W. B. zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Jak bowiem wynika z zeznań świadków oraz odwołującego – od tego momentu nie ma w posiadaniu żadnego gospodarstwa rolnego, nie hoduje zwierząt, nie prowadzi produkcji roślinnej.

Nadto z zeznań świadków i odwołującego wynika, że A. G. nie utrzymuje z żoną żadnych kontaktów. W konsekwencji – nie pracuje w jej gospodarstwie rolnym. Odwołujący stwierdził wręcz, że nie miał świadomości, czy żona jest właścicielką jakiegokolwiek gospodarstwa rolnego, a wiedzę o tym pozyskał dopiero z pism KRUS-u, w których wskazano to jako przyczynę odmowy przyznania mu prawa do emerytury.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego. Znajdują bowiem one pełne potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w sprawie z Sądu Rejonowego z Pułtuska IIIRC 224/03 o zniesienie małżeńskiej wspólności ustawowej. Sprawę tę zainicjowała J. G.i wskazała, że A. G.wyprowadził się definitywnie w 1992r. Od tej pory sama prowadzi gospodarstwo rolne, które należy do jej majątku odrębnego. Sąd zniósł wspólność wyrokiem z dnia 14.10.2003r. Małżonkowie mieszkają od siebie w dość znacznej odległości i skoro nie utrzymują ze sobą żadnych kontaktów, to bezpodstawna jest teza, że A. G.pracuje w gospodarstwie rolnym żony.

W tym miejscu podnieść należy, że definicja prowadzenia działalności rolniczej zawarta jest w **art.6 pkt 3** w/w ustawy. Zgodnie z nim – jest to działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym produkcji ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej, rybnej i leśnej.

Wobec powyższego okoliczność, że A. G. bądź jego żona są właścicielami gospodarstwa rolnego – pozostaje bez znaczenia, o ile A. G. nie prowadzi na tych gospodarstwach działalności w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym produkcji ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej, rybnej i leśnej.

Mając to na uwadze, Sąd uznał, że A. G. nie prowadzi działalności rolniczej od dnia 07.11.2013r., czyli od dnia zawarcia umowy dzierżawy z W. B. i od tej daty przyznał odwołującemu prawo do emerytury rolniczej.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na mocy **art.477¹⁴§ 2 kpc** zmienił zaskarżoną decyzję.